

anser den nyordning af skolen for den bedste, som var foreslået i det som lovforslag i april og oktober 1955 fremsatte såkaldte midterlinjeforslag, og man fremhævede herunder specielt den betydning, man fra lærerforeningernes side tillægger det for en fremtidig skoleordning, at det 8. skoleår bliver obligatorisk. Fra politisk side blev der som et i forhold til de for folketinget fremsatte lovforslag nyt moment givet udtryk for, at man ville være rede til at drøfte muligheden for en ordning, hvorefter børnene i byskolen (i skoler med mere end 1 klasse pr. årgang) deles allerede fra 6. skoleårs begyndelse, således at delingen skal finde sted ud fra rent pædagogiske hensyn uden at være baseret på nogen prøve og uden at føre til en eksamensmæssig afslutning ved udgangen af det 7. skoleår.

Muligheden af en sådan ordning syntes at bevirke en afgørende tilnærmelse mellem lærerforeningernes synspunkter og den opfattelse af spørgsmålet om skolens fremtidige ordning, som et flertal inden for folketingsudvalget har erklæret sig stemt for.

Da det jævnsides hermed blev klart, at man fra partiet venstres side ikke ville kunne gå med til en ændring af det nuværende (3-årige) gymnasiums åremål, og at man fra alle sider erkendte, at den eneste for landsbyskolen anvendelige — og samtidig fuldt tilfredsstillende — skoleordning må være en 7-årig udelt hovedskole med differentieret undervisning i 6. og 7. skoleår i de fag, i hvilke en forberedende undervisning er nødvendig for overgang til eksamensskolen, og i tilslutning hertil dels et frivilligt 8. skoleår, dels en 3-årig realafdeling, stod herefter spørgsmålet om det 8. skoleårs placering i byskolen tilbage som det eneste fundamentale spørgsmål, hvorom der ikke kunne opnås enighed mellem lærerorganisationernes repræsentanter og et flertal af de politiske repræsentanter ved forhandlingerne.

Fra lærerorganisationernes side fastholdt man det allerede i midterlinjeforslaget stillede forslag om, at det 8. skoleår placeres som det sidste år i hovedskolen, for så vidt angår de hovedskoleklasser, hvori der gives eleverne den for senere optagelse i eksamensskolen fornødne forberedende undervisning. En sådan ordning vil medføre, at realafde-

lingen bliver 2-årig med eventuel overgang til gymnasiet efter 1. realklasse. Som begrundelse herfor fremhævede man særligt, at det 8. skoleårs placering i hovedskolen ville fremme elevernes forbliven i skolen i det 8. skoleår, af afgang i de klasser, der her er tale om, i øvrigt erfaringsmæssigt for langt det overvejende antal børns vedkommende først sker efter det 8. skoleår, og at den foretrukne ordning ville passe direkte, når det 8. skoleår engang bliver obligatorisk.

Den fra det politiske flertals side hævdede opfattelse gik ud på, at det 8. skoleår for de elevers vedkommende, der stiler mod en eksamen, bør indgå som det første skoleår i realafdelingen. Denne vil herved blive 3-årig ligesom på landet. Som begrundelse herfor fremhævedes det navnlig, at afrundingen af undervisningen for alle børn bør falde sammen med undervisningspligtens ophør, således at det undgås, at nogle elever, det være sig en større eller mindre del af det samlede antal elever, fremtidig vil gå ud af skolen uden en sådan afrunding af deres kendskab til f. eks. nyere dansk litteratur, til vor tids Danmarkshistorie, til samfundslæren og — i faget naturhistorie — til mennesket, som er muligt på det pågældende alderstrin.

Til belysning af ligheder og forskelligheder mellem de omhandlede to opfattelser henviser jeg til medfølgende skitse-mæssige opstilling [optrykt som bilag til beretningen], hvoraf eksemplarer allerede er blevet fordelt til det ærede udvalgs medlemmer.

Som det ses, kan det med rette siges, at forhandlingerne har resulteret i, at der nu kun på et enkelt væsentligt punkt er forskel på lærerorganisationernes og det politiske flertals opfattelse af, hvordan den fremtidige skoleordning bør være. Når dette er sagt, må det dog samtidig oplyses, at man fra lærerorganisationernes side har understreget, at de ikke ønsker at tiltræde isolerede enkeltheder i en anden skoleordning end den nuværende, men at de kun vil kunne give deres eventuelle tilslutning til en skoleordning som helhed. I øvrigt har man fra lærerorganisationernes side givet udtryk for, at man gerne medvirker til fastlæggelsen af detaljer inden for rammen af den skoleordning, som folketinget måtte beslutte sig for at gennemføre.